

Verken een plekje uit de Zwinstreek

Boerenhol, Lapscheurse gat, malende molens, historische gebouwen,... Je komt wat tegen in de Zwinstreek. Maar vanwaar komen deze namen, voor wat dienen of dienden deze rare bouwsels. Ze leveren stuk voor stuk interessante verhalen en vertelsels op over de Zwinstreek. Meer dan een verkenning waard!

Naam: Ad Flikweert.....

Locatie: Ledeltheater, Oostburg.....

Beschrijving (incl. foto's):



Het Ledeltheater is het culturele centrum van West-Zeeuws Vlaanderen. Het gebouw heb ik uitgekozen omdat dit jaar het jaar is van de Wederopbouw. Oostburg is voor een groot deel verwoest in de Tweede Wereldoorlog en de wederopbouw is dan ook een belangrijk thema in de geschiedenis van deze plek.

In het Ledeltheater vinden voorstellingen plaats van lokale en landelijke artiesten, daarnaast heeft het ook de functie van bioscoop. Ook vinden er regelmatig recepties plaats van ondernemingen en van de gemeente o.a. de jaarlijkse lintjesregen.

Het Ledeltheater wordt geleid door John en Justyna Bolsius. Vooral John heeft aan het eind van de vorige eeuw energie gestoken in het behoud van het theater. Justyna is de enige betaalde kracht. Voor het overige worden alle werkzaamheden gedaan door vrijwilligers.

Het theater ademt de sfeer van de vijftiger jaren o.a. terug te zien in de muurschilderingen en het podiumgordijn wat door vrijwilligster is gerestaureerd. Landelijk bekende artiesten uiten hun enthousiasme over de sfeer die in het theater hangt.

Het theater is vernoemd naar kolonel Ledel die in Oostburg werkzaam was en daar ook is begraven. In 1830 vocht hij tegen de Belgen tijdens de Belgische Opstand.

Op de plek van het huidige theater stond van 1689-1803 een kerkgebouw van de Waalse Kerk. Aan het eind van de 17^e eeuw waren veel Franssprekende Hugenoten gevlucht vanuit Frankrijk naar Zeeuws-Vlaanderen. Omdat de Hugenoten steeds meer integreerden in de Nederlandstalige samenleving, werd het gebouw in 1804 overgedaan de rooms-katholieken, die er kerkten tot 1886. Het gebouw werd toen verkocht aan de gemeente die het inrichtte als graanbeurs



Van 1914-1916 diende het pand als opvanghuis voor Belgische vluchtelingen n.a.v. de Eerste Wereldoorlog. Van 1916-1918 waren er Nederlandse militairen in geleverd die de neutraliteit van Nederland moest bewaken.

Van 1918 tot 1930 beheerde de gemeente het pand en vonden er tentoonstellingen en uitvoeringen plaats. In 1930 kwam de exploitatie in handen van de NV Maatschappij tot Exploitatie van het Beursgebouw. Vanaf die tijd kreeg het gebouw ook de functie van bioscoop en dorps huis. In 1939 werd de exploitatie overgenomen door de heer Standaert, een particulier uit Terneuzen. Tot aan de verwoesting van het gebouw in 1944 vonden er ook tijdens de Tweede Wereldoorlog regelmatig voorstellingen plaats.

Aangezien de woningbouw kort na de oorlog prioriteit had is door de heer Standaert van 1946 -1956 een noodtheater neergezet. In 1953 nam de gemeente het besluit een nieuw theater te bouwen en het werd in 1956 opgeleverd. In de jaren zeventig kreeg het theater het label van seksbioscoop. Ten onrechte want er werd geen obscure porno vertoond maar Nederlandse kaskrakers als Blue Movie en Turks Fruit, waar de Belgen met busladingen op af kwamen: deze films zijn drie jaar lang onafgebroken vertoond. Gelukkig biedt het theater nu een gevarieerder aanbod en is de situatie in België veranderd

